

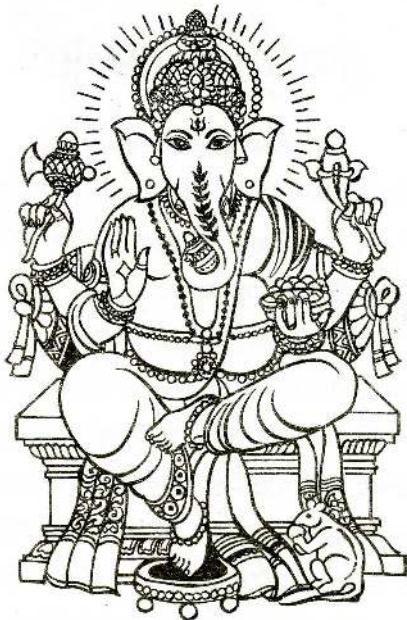

சுமத்
சுபாபதி சிப்த்ரமணியம்

02.05.2019

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | eelavaham.org

தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி இருப்பச்செயல் (குறள் - 067)

மண்டைதீவைப் பிறப்பிடமாகவும், பருத்தித்துறையை
வாழ்விடமாகவும் , உருத்திரபரத்தை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

**அமரர்
சமாயதி சுப்பிரமணியம்**

**அவர்களின்
அமரத்துவ வாழ்நாள்
நினைவு கூருதல் மலர்**

02.05.2019

சமர்ப்பணம்

எங்கள் இதய தெய்வம்

உன்னினையும் உயிரினையும் உருக்கி
எங்கள் குடும்ப விருட்சத்தினை ஆணியேவராகத்
தாங்கி நின்று நாங்கள் நற்பெயருடனும்
நற் செல்வங்களுடனும் வாழ - தன்னை
மெழுகுவர்த்தியாக உருக்கி எம்மை வாழவைத்து
இன்று - ஆறாத் தூயரில் எங்களை ஆழ்த்திவிட்டு
வானுறையும் தெய்வமாகிய எங்கள் குடும்ப
இதய தெய்வத்தின் நினைவலைகளை
நெஞ்சிற் சுமந்து இம் மலரை எங்கள் தெய்வத்தின்
திருவடிகளிற்கு சமர்ப்பித்து
வணங்குகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி ! ஓம் சாந்தி !! ஓம் சாந்தி !!!

“ கவயத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுட்
ரதய்வத்துள் கவக்ப்படு”

மண் மகிழ

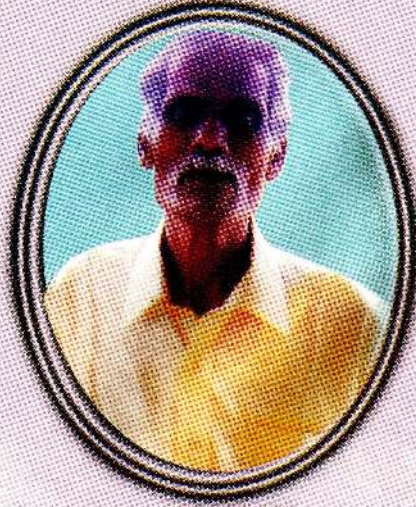
18

07

1943

அன்புத்தெய்வம்

கண் நெகிழ

02

04

2019

அமரர்

சபாபதி சுப்பிரமணியம்

அவர்களின் திதிவெண்பா

விளம்பி வருடம் பங்குனி பத்தொன்பதாம் நாள் அபரூட்ச
துவாதசி திதியதனில் எமதாசன் (ரிதா) உயர் திரு
சபாபதி சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இவ்வுலகை விட்டு
ஆதியும் அந்தமில்லா பெருஞ்சோதியடி சேர்ந்த நாள்.

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வையகம் முற்றும் மாமழை மறைந்து
வயலில் நீரிடை மாநிலந் தருகோம்
உய்யக் கொள்கமற் றொங்களை என்ன
ஒளிகொள் வெண்முகி லாய்ப்பரந் தொங்கும்
பெய்யும் மாமழைப் பெருவெள்ளத் தவிர்த்துப்
பெயர்த்தும் பன்னிரு வேலி கொண் டருளுஞ்
செய்கை கண்டுநின் திருவடி யடைந்தேன்
செழும்பொழில் திருப் புன் கூடுளானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம்

ஈசனே நீயல்ல தில்லை
இங்கும் அங்கு மென்பதும்
பேசினொனார் பேதமின்மை
பேதை யேனென் எம்பிரான்
நீசனேனை ஆண்டு கொண்ட
நின்ம லாவொர் தின்னலால்
தேசனெயொர் தேவ ருண்மை
சிந்தி யாது சிந்தையே

திருவிசைப்பா

பவளமே மகுடம் பவளமே திருவாய்
பவளமே திருவுடம் பதனில்
தவளமே களபம் தவளமே புரிநூல்
தவளமே முறுவல் ஆடரவந்
துவளுமே கலையும் துகிலுமே யொருபால்
துடியிடை இடமருங் கொருத்தி
அவளுமே ஆக்கில் அவரிடங் களந்தை
அணி திகழ் ஆதித்தேச் சரமே

திருப்பல்லாண்டு

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில்
அணியுடை ஆதிரைநாள்
நாரா யணனொடு நான்முகனாங்கி
யிரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும்நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ ஆடும் போதுன் அடியின்கீழ் இருக்க என்றார்

தீரும்புகழ்

நீரிழிவு குட்ட மீளை வாதமொடு பித்த மூல
நீள்குளிர் வெதுப்பு வேறு முளநோய்கள்
நேருறு புழுக்கள் கூடு நான்முக னெடுத்த வீடு
நீடிய விரத்த மூளை தசைதோல்சீ
பாரிய நவத்து வார நாறுமு மலத்தி லாறு
பாய்பிணி யியற்று பாவை நரிநாய்பேய்
பாறோடு கழுக்கள் கூகை தாமிவை புசிப்ப தான
பாமுட லெடுத்து வீணி லுழல்வேனோ
நாரணி யறத்தி னாரி ஆறுச மயத்தி பூத
நாயக ரிடத்து காமி மகமாயி
நாடக நடத்தி கோல நீலவ ருணத்தி வேத
நாயகி யுமைச்சி நீலி திரிசூலி
வாரணி முலைச்சி ஞான பூரணி கலைச்சி நாக
வாணுத லளித்த வீர மயிலோனே
மாடம தில்முத்து மேடை கோபுர மணத்த சோலை
வாகுள குறட்டி மேவு பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறையரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.
திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணில்

18

07

1943

விண்ணில்

02

04

2019

அமரர்

சபாபதி சுப்பிரமணியம்

எங்கள் சிஷ்பத் தெய்வத்தன்

வாழ்க்கை வரலாறு.....

இசையோடு அசைபாடும் இளந்தென்றல் கடற் காற்றை முழுவதுமாய் அனுபவித்து தன் மண்வாசம் என்றுமே சுமந்து தனது மண்வாசனையை தன் பிள்ளைகளுக்கும் உணரச் செய்யும் புண்ணிய பூமி மண்டைதீவில் 1943 ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 18 ஆம் நாள் திரு. சபாபதி சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சபாபதி மாரிமுத்து தம்பதியினருக்கு மகனாகப் பிறந்து தனது குழந்தைப் பருவத்தை அவ்வூரிலேயே செழிப்புடன் தன் வலுவிழந்த தாய் தந்தையரின் அரவணைப்பில் வளர்ந்து பின் தனது கல்வியைத் தொடர்வதற்காக பருத்தித்துறை நெல்லியடியில் அக்கா கண்மணியின் அரவணைப்பில் உயர்கல்வி வரை நெல்லியடி மத்திய கல்லூரியில் கற்றார். பின்னர் வேலை நிமித்தம் வெளியூர்கள் பலசென்று காலங்கள் சில கடந்தாலும் விவசாயம் என்பது அவர் மூச்சும் பேச்சுமாக இருந்து கொண்டேயிருந்தது கடமையில் நேர்மையும், கண்ணியமும் தன் குடும்பத்தில் அன்பும் அரவணைப்பும் தன்னைப்போல் மற்றவரையும்

நேசிக்கும் நெகிழ்ச்சியுமானவர் ஆனாலும் கனவு நனவாகும் காலம் கனிந்தது.

முல்லைத் தீவிலே படித்த வாலிபர் விவசாய நில காணித் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு வாய்ப்பு எட்டி வரவே அதை நழுவிவிடாமல் தன் நிரந்தர வேலையைத் துறந்து தனது கனவைப் பலமானதாகப் பற்றிக் கொண்டார். அவர் அத்தொழிலையே மூச்சாகக் கொண்டு கடின உழைப்பையும் படித்த அறிவையும் சேர்த்து 1970 - 1980 களில் பெரும் விளைச்சலை அனுபவித்தவர். அதே காலப்பகுதியில் அவரின் நெருங்கிய நண்பர்களில் ஒருவரின் தங்கை வேலுப்பிள்ளை நாகேஸ்வரி அவர்களை திருமணம் செய்து கொண்டார். பின்பு ஏற்பட்ட நாட்டின் அசாதாரண சூழல் மற்றும் தனது பெரும்பலமான அக்காவின் இழப்பு என்பவற்றால் உடல் நலிவுற்று பலமிழந்த நிலையிலும் மனத்தையிழந்தோடு பிள்ளைகளுக்குப் பக்க பலமாக இருந்தார். அவரின் ஒரே பலம் அவரின் மனைவி, மற்றும் பிள்ளைகள். அவரின் பலவீனமும் அதுவே விவசாய நிலங்களை கைகொடுக்காத காலங்களிலும் அவர் தன் அறிவைப் பயன்படுத்தி சில அனுபவங்களில் கணக்காளராகவும் வேலை பார்த்து தன் குடும்பத்திற்கு உறுதுணையாக இருந்தவர்.

உள்விட்டு உள்மாறி நாடுவிட்டு நாடு மாறுமளவிற்கு இன்ப துன்பங்கள், கஷ்ட நஷ்டங்கள், வசதி வாய்ப்புக்கள் வரும் என்று இவர் சற்றேனும் எதிர்பாராத நிலையிலேயே அவரது மூத்த மகளுக்கு வரனாக அவருடைய நெருங்கிய நண்பரின் மகன் அமையவே இழந்த வாழ்வு திரும்பப் பெற்ற இன்பம் தோள் கொடுப்பான் தோழன் என்பதற்கிணங்க அவர் வாழ்வின் எல்லாத் திருப்பு முனைகளும் அமைந்தது, அவர் நண்பர்களினால் என்றால் அது மிகையில்கலை. 2011 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் தனது தாய்மடி வாசம் தேடிவந்தவர் இழந்த நிலம், வீடுவாசல், சந்தோசம், மரியாதை எல்லாவற்றையும் படிப்படியாக மீள்பொற்றுக் கொண்டார். மகிழ்ச்சியில் அசாதாரண அளவு கடந்ததாக பாசம் மனைவி மக்களில் மட்டுமல்லாமல் அவருக்கு நெருக்கமானவர்களுடனும்

அதிகரித்தது. பேரப்பிள்ளைகளின் உணர்வை தொலைபேசியில் கதைத்துணர்ந்தாலும் அதை உயிரூட்டியவர்கள் சிவாணு, கிரி, பிரணவி மற்றும் அவரின் ஏனைய பேரப்பிள்ளைகள் இவரின் புதிய வாழ்வின் ஆத்ம நண்பர், எல்லோராலும் “சித்தப்பா” என அழைக்கப்படும் தங்கேஸ்வரன் அவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து பலதும் பத்துமாக தமது உணர்வுகளையும் பகிர்ந்து கொண்டனர். அது மட்டுமல்லாது ஒருவருக்கொருவர் மனநிம்மதிக்கு மருந்தாக இருந்தனர் என்பதை அவர்களே உணர்ந்திராத உற்ற நண்பர்கள் ஆசைப்பட்டதை உடன் சமைக்க மகள், ஆறுதல் வார்த்தைக்கு மருமகன், ஏவலுக்கு மகன் எப்பொழுதுமே அருகிலேயே மனைவி, ஆசைவார்த்தைக்குப் பேரப்பிள்ளைகள் எனத் தனது இறுதிக் காலத்தை உணர்வுப் பூர்வமான உவகையுடனே களித்தார் என்பதனை நாங்கள் உணர்கின்றோம்.

பங்குனித் திங்கள் பொறிக் கடவை அம்மன் கோவில் வேள்வியன்று காவடி உலா வீதியில் பவனிவர தனது இரு கரங்களையும் கூப்பி “நான் நிறைவாய் இருக்கின்றேன் இனி என்னைக் கூப்பிடுங்கோ எனக் கூறி வேண்டிய மறுதினமே நிம்மதியுற்றீர்கள் உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றோம். எங்கள் நம்பிக்கையின் பிரகாரமாக மீண்டும் ஒருமுறை நாம் ஒன்று கூடுவோம். என்ற நம்பிக்கையில் உங்கள் நினைவுகளுடன் வாழ்கின்றோம் நாம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

தொழுமையான ஓஸ்பா கடைத்த வீளைகள் யாரும்

“தடு” மருந்தும் இல்லை.....

“தடம்” மருந்தும் இல்லை....!!!

பிள்ளைகள் நினைவில் நின்றவை

ஒவ்வொரு நல்ல பிள்ளைக்கும் பின்னால் நல்ல அம்மா அப்பா இருப்பார்கள். அந்த வகையில் அப்பா!!! வாழ்வில் நாங்கள் எந்த உச்சம் வரை போனாலும் நீங்கள் தான் எப்பொழுதும் எங்கள் வாழ்வின் முதல் மனிதர். எம் இதயம் கவர்ந்த முதல் மனிதரும் சூட. ஒரு நல்ல அப்பா. பிள்ளைகளின் வாழ்வில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவார். ஆனால் நீங்கள் எம் வாழ்வையே நல்ல நிலைக்கு மாற்றியமைத்தவர். நாம் என்றுமே உங்கள் நினைவு சுமந்து உங்கள் வறுமையே தொடர்வோம் என்றும் அன்புடன் உங்கள் பிள்ளைகள்

மருமகர்கள் நினைவில் நின்றவை

எங்கள் மாமாவே, எங்களை மருமகன் போல் அன்றி தன் மகன்மார் போல் அன்பு செலுத்தி பேதமையின்றி உங்கள் பிள்ளைகள் போல் நேசித்தீர்கள். எம்மீது ஒரு கரண வார்த்தை பேசியது சூட இல்லை. நீங்கள் எப்போதும் எம் வாழ்விற்கு உறுதுணையாக இருந்தவர். நாங்கள் என்றும் உங்களை மறவோம். என்றும் உங்கள் நினைவில் வாழும் மருமகன்மார்.

தமிழில் அப்பா என்று சொல் ஸ்ப்படி வந்ததென்று
தெரியாது ஆனால்.... அன்பு என்று சொல் தச்சயம் அப்பாவில்
இருந்தான் வந்திருக்கும்.....

பேரப்பிள்ளைகள் நுகைவில்

Thaathth, Forever you shall be in our heart,
As you have Children that are your Parts.
When I first met you I felt scored. But how
being gone Can't be bared. All the memeries
in my hard, Return to me before I go to bed.
Like the time we were at the beach, With the
sand being orangry peach. And the time you
asked how I ate, And my brother and sister
that I shouldn't hate. Although We are not
together, We will reunite one day or another.
Love from Grand Children

நிம்மதி தேடிச்செல்லும் நாம் பணம் செலவு
செய்தாலும்
கிடைக்காத ஒரு நிம்மதியான இடம்
அப்பாவின் மடி மட்டும் தான் .

ஆயிரம் சொந்தங்கள் அனைத்திட
இருந்தாலும்
அப்பா உம்மைப்போன்று அன்பு செய்ய
யாரும் இல்லை இவ் உலகல்...

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளிய
உடற்கூற்று வண்ணம்

ஒருமட மாது மொருவனு மாகி
இன்ப சுகந்தரு மன்பு பொருந்தி
புணர்வு கலங்கி வொழுகிய விந்து
வூறு சுரோணித மீது கலந்துட
பணியலர் பாதி சிறுதுளி மாது
பண்டியில் வந்து புகுந்து திரண்டு
பதும மருண்டு கடமி மிதென்று
பார்வை மெய்வாய்ச் செவி கால்கை ளென்ற

உருவமு மாகி யுயிர்வளர் மாத
மொன்பது மொன்று நிறைந்து மடந்தை
யுதர மகன்று புவியில் விழுந்து
யோகமும் வாரமு நாள மறிந்து
மகளிர்கள் சேனை தரவணை யாடை
மண்டப வந்தியு தைத்து கவிழ்ந்து
மடமடியில் கொங்கை யமுத மருந்தி
யோரறி வீரறி வாகி வளர்ந்து

ஒளிநகை யுறநகை விதழ்மட வாரு
முவந்து முகந்திட வந்து தவழ்ந்து
மடியி லிருந்து மழலை மொழிந்து
வாவிரு போவென நாமம் விளம்ப
உடைமணியாடையரைவட மாட
உண்பவர் தின்பவர் தங்களொ டுண்டு
தெருவில் இருந்து புழுதியளைந்து
தேடிய பாலரொ டோடி நடந்து
அஞ்ச வயதாகி விளையாடியே
உயர்தரு ஞான குருவுப தேச
முத்தமிழின் கலையுங் கரைகண்டு
வளர்பிறை யென்று பலரும் விளம்ப
வாழ்பதி னாறு பிராயமும் வந்து

மயிர்முடி கோதியறுபத நீல
வண்டிமீர் தண்டொடை கொண்டை புனைந்து
மணிபொ நிலங்கும் பணிக ளணிந்து
மாமயில் போலவர் போவது கண்டு
மதன சொளுப னிவனன மோக
மங்கையர் கண்டு மருண்டு திரண்டு
வரிவிழி கொண்டு கழிய வெறிந்து
மாமயில் போலவர் போவது கண்டு

மனது பெறாம லவர்பிற கோடி
மங்கல சொங்கல சந்திகழ் கொங்கை
மருவ மயங்கி யிதழமு துண்டு
தேடிய மாமுதல் சேர வழங்கிட
ஒரு முத லாகி முதுபொரு ளாய்
இருந்த தனங்களும் வம்பி லிழந்த
மதன சுகந்த விதன மிதென்று
வாலிய கோலமும் வேறு பிரிந்து

வளமையும் மாறி இளமையும் மாறி
வன்பல் விழுந்திரு கண்க ளிருண்டு
வயது முதிர்ந்து நரைதிரை வந்து
வாத விரோத குரோத மடைந்து
செங்கையி னில் ஓர் தடியு மாகியே.
வருவது போவ தொருமுது கூனும்
மந்தியெனும்படி குந்தி நடந்து
மதியு மழிந்து செவிதிமீர் வந்து
வாயறி யாமல் விடாமல் மொழிந்து
துயில்வரு நேர மிருமல் பொறாது
தொண்டையு நெஞ்சு முலர்ந்து வறண்டு
துகிலு மிழந்து கணையு மழிந்து
தோகையர் பாலர்கள் கோரணி கொண்டு

கவியுக் மீதி லிவர்மரி யாதை
 கண்டிடு மென்பவர் சஞ்சன மிஞ்ச
 கலகல வென்று மலசலம் வந்து
 கால்வழி மேல்வழி சார நடந்து
 தெளிவு மிராம லுரைதடு மாறி
 சிந்தையு நெஞ்ச முலைந்து மருண்டு
 திடமு முலைந்து மிகவு மலைந்து
 தேறி நலாதர வேதென நொந்து

மறையவன் வேத னெழுதிய வாறு
 வந்தது கண்டமு மென்று தெளிந்து
 இனியென கண்ட மினியென தொந்த
 மேதினி வாழ்வு நிலாதினி நின்ற
 கடன்முறை பேசு மெனவரை நாவு
 றங்கி விழுந்துகை கொண்டு மொழிந்து
 கடைவிழி கஞ்சியொழுக்கிட வந்து
 பூதமு நாலு கவாசமு நின்று
 நெஞ்சு தடுமாறி வருநேரமே

வளர்பிறை போல வெயிறு முரோம
 முஞ்சடையும் சிறுகஞ்சியும் விஞ்ச
 மனது மிருண்ட வடிவு மிலங்க
 மாமலை போல் யம தூதர்கள் வந்து
 வலைகொடு வீசியுயர்கொடு போக
 மைந்தரும் வந்து குனிந்தழ நொந்து
 மடியில் விழுந்து மனைவி புலம்ப
 மாழ்கின ரேயிவர் கால மறந்து

பழையவர் காணு மெனாமய லார்கள்
 பஞ்ச பறந்திட நின்றவர் பந்த ரிடுமென
 ரிடுமென வந்து பறையிட முந்த
 வேபிணம் வேக விசாரியு மென்று
 பலரைய மேவி முதியவர் தாமி
 ருந்த சவங்கமு வஞ்சில ரென்று
 பணிதூகி றொங்கல் களப மணிந்து

பாவகமே செய்து நாறு முடம்பை

வரிசை கெடாம லெடுமென வோடி
வந்திள மைந்தர் குனிந்து சுமந்து
கடுகி நடந்து சுடலை யடைந்து
மானிட வாழ்வென வாழ்வென நொந்து
விறகிட மூடி யழல்கொடு போட
வெந்து விழுந்து முறிந்து நிணங்க
ளுரகி யெலும்பு கருகி யடங்கி
யோர்பிடி நீறு மிலாத வுடம்பை
நம்புமடி யேனை யினியாளுமே.

கட்டி யணைத்திடும் பெண் டிரு மக்களுங் காலத்தச்சன்
வெட்டி முறிக்கும் மரம்போற் சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டாற்
கொட்டி முழக்கி யழுவார் மயானங் குறுக்கியப்பா
லெட்டியடி வைப்பாரோ விறைவா கச்சி யேகம்பனே.

பிறக்கும் பொழுது கொடுவந்த தில்லை : பிறந்து மண்மே
லிறக்கும் பொழுது கொடுப்போவ தில்லை யிடை நடுவிற
குறிக்குமிச் செல்வம் சிவன்றந்த தென்று கொடுக்கறியா
திறக்குங் குலாமருக்கென் சொல்லுவேன் கச்சி யேகம்பனே.

அன்னை யெத்தனை யெத்தனை யன்னையோ
வப்ப நெத்தனை யெத்தனை யப்பனோ
பின்னை யெத்தனை யெத்தனை பெண்டிரோ
பிள்ளைத் யெத்தனை யெத்தனை பிள்ளையோ
முன்னம் யெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
மூட னாயடி யேனு மறிந்திலே
னின்ன மெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
வென் செய்வேன் கச்சி யேகம்ப நாதனே.

முடிசார்ந்த மன்னரு மற்றுமுள் ளோரு முடிவிலொரு
பிடிசாம்ப ராய்வெந்து மண்ணாவ தூங்கண்டு பின்னுமிந்தப்
படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல் லால்பொன்னின் அம்பலவர்
அடிசார்ந்து நாமுய்ய வேண்டுகென் றேயறிவா ரில்லையே.

சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லையிரும் பிறவிச் சூழந் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூ ரெங்கோன்
திருவாசகம் என்னும் தேன்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்றாள் வாழ்க !
இமைப்பொழுது மென்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க !
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க !
ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க !
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க !
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க !
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க !
கரங்குவிவா ருண்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க !
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க !
ஈசனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவனடி போற்றி
ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவனவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனரு ளாலே அவன்றாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை

முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பன்யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழுலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விழுங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்

பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகி
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்
செல்லா நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும்து பிறந்திளைத்தேன் எம் பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யவென உள்ளத்துள் ஒங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதுங்கள்
ஐயா வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுகடரே
எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம எவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போல

சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க் ளேத்த
 மறைந்திருந்தா யெம் பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவமென்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற்குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்கு
 கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனை
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா வமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி யல்லானே

ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெஞ்ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொழியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 உன்றான வுண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் மையா அரனேயோ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்பும் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் செல்லித் திருவடிக் கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

கந்தசஷ்டி கவசம் கந்த சஷ்டி கவசம்

காப்பு
நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம், துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலனருள்
கந்த சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர அமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி
(நூல் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பர்)

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் சொங்கதிர் வேலோன்
பாதமிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாட கிண்கிணி ஆட
மையல் நடஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லால்எனைக் காக்க என்று வந்கு
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரவண பவச ரரர ரர

சுவாமி மலை

ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விண்பவ சரவண வீரா நமோ நம
 நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென
 வசர ஹணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண்டு ஆயுதம் பாசங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்து எனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொலி யையும்
 நிலைபெறறென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனிஒளி ஒவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறுமுகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறுஇடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத்து அழகிய மார்பில்
 பல் பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பு அழகுடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடர் ஒளிப் பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீராவும்
 இருதொடை அழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி அதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செகண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகெவ
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டகுடகு டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண

பழமுதிர்ச்சோலை

ரரரர ரரரர ரரரர ரரர

நிரிநிரி நிரிநிரி நிரிநிரி நிரிநிரி

டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு

டகுடகு டிகுடிகு பங்கு டிங்கு

விந்து விந்து மயிலோன் விந்து

முந்து முந்து முருகவேள் முந்து

என்றனை ஆளும் ஏரகச் செல்வ

மைந்தன் வேண்டும் வர மகிழ்ந்து உதவும்

லாலா லாலா லாலா வேசமும்

லீலா லீலா லீலாவிநோத னென்று

உன் திருவடியை உறுதி என்று எண்ணும்

என்றெலை வைத்துன் இணையடிகாக்க

என் உயிர்க்கு உயிராம் இறைவன் காக்க

பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க

அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க

பொடிபனை நெற்றியை புனிதவேல் காக்க

கதிர் வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க

விழிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க

நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க

பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க

முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க

செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க

கன்னம் இரண்டும் கதிர்வேல் காக்க

என்இளம் கழுத்தை இனியவேல் காக்க

மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க

சேர் இள முலைமார் திருவேல் காக்க

வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க

பிடிகளிரெண்டும் பெருவேல் காக்க

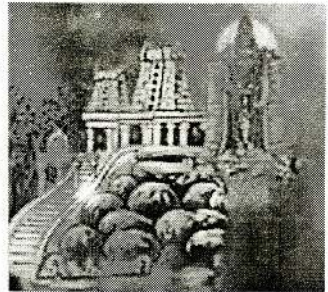
அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க

பமுபதினாரும் பருவேல் காக்க

வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க

சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க

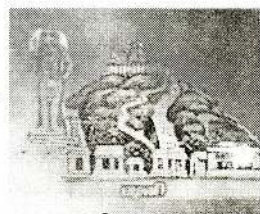
நாணாம் கயிற்றை நல்வேல் காக்க

திருத்தணி

ஆண் பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பணைத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழுந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஜவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை இரண்டும் முரணவேல் காக்க
 பின்கை இரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நந்துணை ஆக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா நாடியை முனைவேல் காக்க

எப்பொழு தும் எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியினில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடியட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்லபூதம் வாலாஷ்ட டிகப்பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அபங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழுக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட்ஷதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்

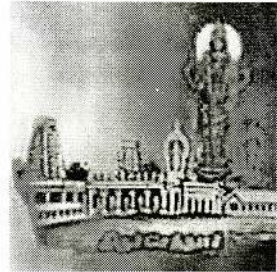

பழனி

கனபூசை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்
 விட்டாங்காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்து ஓடி
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நாகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையில் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியச் செருக்கும் ஒட்டியப் பாவையும்

காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிடக்
 காலதூ தாளெனைக் கண்டாற்கலங்கிட

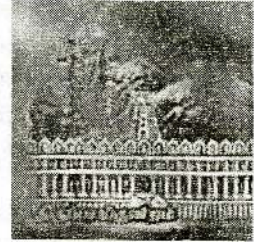
அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டு அலறி மதிக்கெட்டு ஓடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கண்டுனங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டியருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு முழிகள் பிதூங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு கூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்

திருச்செந்தூர்

பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணல்ஏரி தணலது வாக
 விடு விடு வேலை வெருண்டு அதுஓடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந்து ஓடத்

தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துயர் அங்கம்
 எறிய விஷங்கள் எளிதுடனிறங்க
 ஒளிப்பும் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்பு பித்தம்
 சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் புருதி
 பக்கப்பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் எந்தனைக் கண்டால்
 நிலலாது ஓட நீ எனக் கருள்வாய்
 ஈரேழு உலகமும் எனக்க உறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணாளர் அரசரும் மகிழ்ந்து உறவாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே
 காத்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துஉறை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின் மாமலை உறும் செங்கல்வ ராயா
 சமராபுரி வாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்

திருப்பரங்குன்றம்

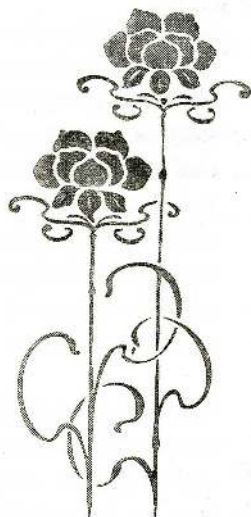
பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினே னாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடனயான் நெற்றியி லணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புட னிரட்ஷி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்

வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவ னீக்குரு பொறுப்ப துண்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென்றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந்து தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள் செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய

பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துட ன்நாளும்
 ஆசார த்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டிக் கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக்கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்

திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நாவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளுந் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாயக் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லாதவரை பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புறியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட - சூரிகளில்
 வீரலட் சூரிக் கு விருந்துண வாக
 சூரபத் மாவை துணித்தகை யதனால்
 இருபத்தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்த தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோரரசே
 மயில்நடமிடுவோய் மலராடி சரணம்
 சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவ ஓம்
 சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்

முற்றிற்று
 திருச்சிற்றம்பலம்

வம்ச விருட்சம்

வேலுப்பிள்ளை + சின்னம்மா

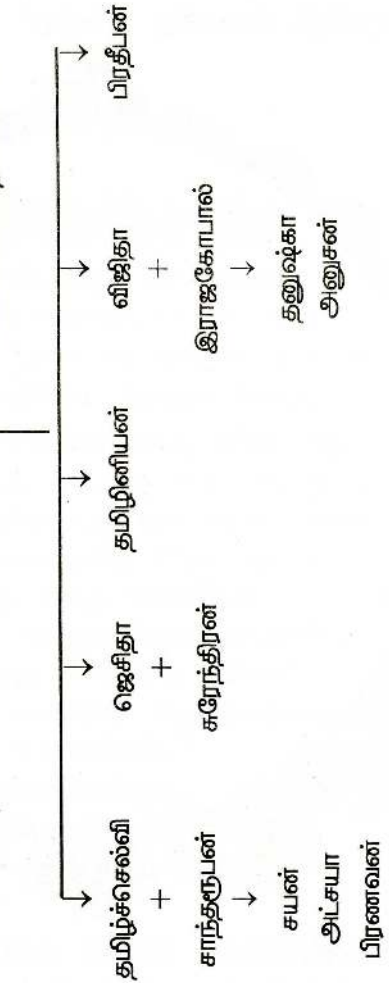
சபாயதி + மாறிமுத்து

◆ கண்மணி + ◆ சுந்தரலட்சுமி

◆ குணலட்சுமி
மகேஸ்வரி

◆ பரமலிங்கம்
நாகேஸ்வரி

◆ சுப்பிரமணியம்

◆ அமரர்களைக் குறிக்கும்

நன்றி நவிலல்

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்கலை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

நன்றி நவில்கின்றோம்

நினைவுகளை இதயத்தில் சுமந்தபடி
எமையெல்லாம் ஆறாத்துயரில் ஆழ்த்தி
அமரத்துவம் அடைந்த எமது அன்புத் தந்தை
அமரர் சபாபதி சுப்பிரமணியம்
அவர்களின் அணைவுச்செய்தி கேட்டு எம்
இல்லை தோடி ஓடிவந்து ஆறுதல் தந்த
அணைவருக்கும் தூர இடங்களிலும் துயரத்தைச்
சுமந்து தேம்பி நின்ற உறவுகளுக்கும்
தொலைபேசி மூலம் ஆறுதல்
அளித்தவர்களுக்கும் கண்ணீர் அஞ்சலிகளைப்
பிரசுரித்த அன்பர்கள், அயலவர்கள்,
நண்பர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்
கொள்கின்றோம்.

-குடும்பத்தினர்-

“ காலத்தினால் செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தினீ மாண்பு பெரிது”

அனுபவம் என்பதே அறிவு

விறப்பில் வருவது யாதெனக் கேட்டேன்
பெரிய பரிசை இறைவன் பணித்தான்
பழம்பெனச் சொல்வது யாதெனக் கேட்டேன்
பெரிய பரிசை இறைவன் பணித்தான்
அறிவெனச் சொல்வது யாதெனக் கேட்டேன்
பெரிய பரிசை இறைவன் பணித்தான்
அன்பென்பவருவது யாதெனக் கேட்டேன்
பெரிய பரிசை இறைவன் பணித்தான்
பாசம் என்பது யாதெனக் கேட்டேன்
பெரிய பரிசை இறைவன் பணித்தான்
முனையால் சுகமெனில் யாதெனக் கேட்டேன்
பெரிய பரிசை இறைவன் பணித்தான்
வறுமை என்பது யாதெனக் கேட்டேன்
பெரிய பரிசை இறைவன் பணித்தான்
இறப்பின் பின்னது யாதெனக் கேட்டேன்
பெரிய பரிசை இறைவன் பணித்தான்.

அனுபவித்தே தான் அறிவது வாழ்க்கையெனில்
ஆண்டவனே நீ ஏன் எனக் கேட்டேன்
ஆண்டவன் சற்று அருகில் நெருங்கி
அனுபவம் என்பதே நான் தான் என்றார்.

கவிஞர்-கண்ணதாசன்